

ע"פ 6820/19 - אליו שטרית, בהא דרבאשי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6820/19

כבד הנשיאה א' חיות

לפני:

- המערערים:
1. אלוי שטרית
2. בהא דרבאשי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בניצרת מיום 6.10.2019 בת"פ 46436-09-13 אשר ניתנה על ידי השופטת הבכירה ד' שרון-גרין

בשם המערער 1: עו"ד רוני מועלם

בשם המערער 2: עו"ד שפיק דרבאשי

פסק דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בניצרת (השופטת הבכירה ד' שרון-גרין) בת"פ 46436-09-13 מיום 6.10.2019 שלא לפסול עצמו מלבד בעניינים של המערערים.

1. כנגד המערערים הוגש בשנת 2013 כתוב אישום המיחס להם מספר עבירות של התעללות בבעלי חיים והזק לחייה במסגרת עבודת המערער 1 כמנהל קו השחיטה בבית מטבחים והמערער 2 כעוזרו. ביום 25.11.2018 ניתנה הכרעת דין של בית המשפט קמא, בה זוכו המערערים מן העבירה של הזק לחייה וכן זוכה המערער 1 מכל עבירה הקשורה לאופן ההתנהלות עם תלאים. עם זאת, הורשו המערערים עבירות של התעללות בבעלי חיים במספר

עמוד 1

מקרים בעניינים של עגלי בקר. לבקשת המערערם, שמיות הטיעונים לעונש נדחתה לחודש אפריל 2019 על מנת לקבל תסקרים מטעם שירות המבחן בעניינים.

בחודש מרץ 2019 הגיע המערער 1, באמצעות סניגור חדש אשר הטרף לצוות ההגנה, בקשה לקבלת חומר証據 בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**), אליה הטרף המערער 2 (להלן: **הבקשה לפי סעיף 74**). לאור הדין בבקשת זו בפני מותב אחר, נדחה מועד שמיות הטיעונים לעונש. בתחילת חודש יולי 2019, לאחר סיום ההלכים בעניין הבקשה לפי סעיף 74, הגיע המערער 2 בקשה להמצאת מסמכים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, בה ביקש בית המשפט להורות על גלוויי חומר証據 בעניין מספר פרשיות שבהן התנהלו חקירות בעניין התעללות בעבלי חיים, על מנת לאפשר להגנה לבסס טענה בדבר אכיפה בררנית, אליה הטרף המערער 1. בקשה זו נדחתה ברובה ביום 30.7.2019.

2. ערבית הדין בטיעונים לעונש הגיע המערער 1 בקשה להבאת ראיות נוספות, להזמנת עדים ולביטול הדין הקבוע למחמת היום (להלן: **הבקשה להבאת ראיות נוספת**). במסגרת בקשה זו צוין כי המערער 1 "בחן ושוקל – נכון החלטה בבקשתו לפי סעיף 108, פניות מתאימות (ובמידת הצורך מצוי הליכים) לפי חוק חופש המידע, וכן הגשת בקשנות מתאימות לבית המשפט העליון שעוניין עיון בתיקים אשר לדעת הנאשם 1 קשורות וROLONTIIM לעניינו ויש בתוכנם לשיער לרדת לחקר האמת". עוד צוינ כי גישת המערער 1 יש בראיות הנוספות כדי להביא לזכוי. הבקשה, אליה הטרף המערער 2, נדונה בדיון שהתקיים למחמת נדחתה ביום 18.9.2019. בית המשפט קבע כי רוב הראיות שאותן ביקשו המערערם להציג היו קיימות טרם הגשת כתוב האישום וכי הן היו בהישג ידם של הסניגורים טרם תחילת שמיות הראיות, וחלקו אף היו בפועל בידיהם. עוד נקבע כי איןטרס סופיות הדין מצדיק את דוחית הבקשה, בפרט נכון השלב הדיוני המתקדם בו מצוי ההליך והتمשכותו. לבסוף, צוין בית המשפט **קמא כי "[בראי] הקביעות העובדיות והנורמטיביות מושא הכרעת הדין, מדובר בראיות שהשפעתן הישירה על הכרעת הדין היא אפסית"** והוסיף ודחה את טענות ההגנה בדבר התנהלות שערוריתית של התביעה או אכיפה בררנית, טענה אשר **"קיים ביטוי במסגרת שמיות הראיות, עלתה בסיכון הצדדים והוכרעה במסגרת הכרעת הדין ... לטעמי, לא היה בראיות שהונחו לפני באותו שלב, ואף לא בראיות אותן מבקשת ההגנה להוסיף CUT, כדי לבסס טענה זו."**.

3. בפתח דיון הטיעונים לעונש שנערך ביום 6.10.2019 הודיעו המערערם כי הם מבקשים את פסילת המותב, וזאת נכון החלטות בית המשפט **קמא שניתנו** לאחר הכרעת הדין ואשר מהן עליה, לשיטתם, **כי דעתו "גנולה"** והוא אינו יכול לדון בעניינים באופן אובייקטיבי. במהלך הדיון הגיעו המערערם לבקשתם **טיעון כתוב בן 27 עמודים** בשני מסמכים. לאחר שמיות עמדת התביעה, אשר התנגדה בבקשתה, נדחה בית המשפט את הבקשה בציינו כי עיון בטענות המערערם בכתב ובועלפה מעלה כי הן מופנות בעיקר כנגד הבקשה להבאת ראיות נוספות וכי הן במהותן עירר עליה, כמו גם על החלטות קודמות שניתנו על ידו. נקבע בהקשר זה כי **"הקביעה בדבר הסיכוי שהראיות אותן בבקשת ההגנה להביאו, ישנו את הכרעת הדין, היא קביעה המתחייבת מעצם הבקשה להבאתן. הכרעה בשאלת זו יכולה לאפשר אין בה כדי להציג על כך שדעתו של בית המשפט געולה, אלא על בחינת הבקשה לגופה והחלטה עניינית בה".** עוד נקבע כי אין לקבל את טענת המערערם, אשר הועלתה בכתב, לפיו סמכות מועידי הדין האחרנים מעידים על משוא פנים מצד המותב. נקבע בהקשר זה כי **"אין ספק שהתיק התנהל לאורך זמן רב, עובדה זו יש בה佐akan כדי להזק את הצורך בקביעת דיןיהם קרובים ככל שניתן".** נכון הודיעת המערערם כי בכוונתם לערער על ההחלטה, הורה בית המשפט **קמא על דוחית הדין ליום 14.11.2019**.

ביום 7.10.2019 הגיש המערער 1 בקשה לתקן פרוטוקול הדיון כך שישקף את העובדה לפיה "בית המשפט החל בהقتבת החלטתו לפיה דחה את בקשה הנאשימים, מיד לאחר שב"כ הנאשם 2 סיים את תגובתו", שכן יש בכך כדי לחזק את הרושם לקיומו של חשש ממשי ל"ניסיונות" דעתו של המותב, אשר לא נזקק לטיעונים הכתובים ודחה את טענות המערערים "על הסף ללא בחינתם באופן עמוק ובסובד ראש, בלבד פתוח ובנפש חפה". בו ביום נדחתה הבקשה, תוך שציין כי "הפרוטוקול משקף בדיק את כל הנאמר והתרחש בדיון. הצדדים טענו, ומשום שלא נכתב אחרת, ברוי כי לא נערכה הפסקה טרם מתן ההחלטה. עם זאת, אין בכך כדי להעיד שטיעוניהם הכתובים של ב"כ הנאשימים לא נקרוו בתשומת לב. ההיפך הוא הנכון. במהלך הדיון, ובעיקר במהלך הכתבת ההחלטה, קראתי בעיון רב את הטיעונים הכתובים, וכך אף ציינתי בגוף ההחלטה ... לא זו אף זו, בהמשך, אף התייחסתי לטענה שעלה רק בכתובים".

4. مكان הערעור דנן, בו חוזרים המערערים על טענותיהם בפני בית המשפט קמא. לשיטתם, החלטות בית המשפט קמא, החל מהכרעת הדיון וכלה בהחלטה בבקשתراجוט נספota, מבססים את טענתם כי קיימים במרקחה דנן חשש ממשי למושא פנים המצדיך את פסילת המותב. הם מבהירים כי ככל שתתקבל הערעור, הם מסכימים שהתיק ימשיך להישמע בפני מותב אחר מנקודת הזמן של מתן הכרעת הדיון ולא כל צורך בשמייעת כל העדויות מתחילה, בכפוף לשמירה על זכותם להגיש כל בקשה וטיעון.

5. דין הערעור להידחות. המבחן לפסילות שופט הוא קיומן של נסיבות אשר יש בהן כדי ליצור חשש ממשי למושא פנים. עיון בטענות המערערים מעלה כי לא עליה בידם להציג עלייה בדין להביע על קיומו של חשש זהה במרקחה דנן מופנה כנגד החלטות בית המשפט קמא לגוף. טענות ערעוריות מסווג זה, לרבות בכל הנוגע לקביעותו שלבית המשפט הנוגעות למידת ההשלכה שיש לראיות הנוספות שנתקשו על הכרעת הדיון, אין בהם כדי להקים עילה לפסילת המותב ואין מקום בהליך פסילות או בערעור על החלטת פסילות, כי אם בהליך ערעוריו מתחאים. קביעת מועד דין סמכים אף היא אינה מקימה עילית פסילות וכי שצווינה בהחלטת המותב, מועד הדיון נקבעו בשים לב להימשכות ההליך, אשר נפתח לפני שנים, ועל כן, לא זו בלבד שראו היה לקבע מועדים סמכים לצורך סיום ההליך, הדבר אף נדרש והתחייב בנסיבות העניין. לבסוף, לא מצאתי ממש בטענת המערערים לפיה דחית בבקשת הפסילות בסמן לשמייעת הטיעונים בעל פה, מUIDה על "ניסיונות" דעתו של בית המשפט קמא. כפי שציין בהחלטה בבקשת תיקון פרוטוקול הדיון, בית המשפט קמא קרא בעיון את הטיעונים הכתובים ואף התייחס אליהם בהחלטתו.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתנו היום, ל' בתשרי התש"ף (29.10.2019).

הnbsp;יאה